

WOJEWODA MAZOWIECKI
LEX.-I.4131.265.2015.MPZ

Warszawa, 25 listopada 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1515)

stwierdzam nieważność

§ 2 uchwały Nr XI/112/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 22 października 2015 r. w sprawie realizacji programu działań zmierzających do polepszenia warunków życiowych osób w wieku senioralnym, w zakresie słów „są zameldowane”.

Uzasadnienie

W dniu 22 października 2015 r. Rada Miejska w Łomiankach podjęła uchwałę *w sprawie realizacji programu działań zmierzających do polepszenia warunków życiowych osób w wieku senioralnym.*

Rada Miejska w Łomiankach podejmując kwestionowaną uchwałę powołała się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015 r. , poz. 163 z późn. zm.). Zgodnie z powołanym wyżej przepisem do zadań własnych gminy należy m.in. tworzenie i realizacja programów osłonowych.

W § 2 kwestionowanej uchwały Rada wprowadziła zapis zgodnie z którym: „Uprawnionymi do posługiwania się „Kartą Seniora” są osoby, które ukończyły 65 lat są zameldowane i mieszkają na terenie Gminy Łomianki”.

Wprowadzając taki zapis, Rada ograniczyła krąg adresatów uchwały do osób zameldowanych w Gminie Łomianki. Wprowadzenie zameldowania, jako warunku posługiwania się Kartą Seniora i korzystania ze zniżek z niej wynikających, istotnie narusza przepisy art. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym wspólnotę samorządową, tworzą mieszkańcy gminy, „zameldowanie” nie jest bowiem kryterium, które determinuje przynależność do wspólnoty samorządowej. W tym miejscu wskazać należy na art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21 poz. 112, z późn. zm.), który wprost stanowi, że przez stałe zamieszkanie należy rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu. Zatem dla przyjęcia „zamieszkiwania”, na gruncie wskazanej wyżej ustawy, konieczne jest wystąpienie dwóch przesłanek: przebywania (zamieszkiwania) i zamiaru stałego pobytu. Pojęcie „zamieszkiwania” uregulowane zostało również w przepis art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121, z późn. zm.). W rozumieniu art. 25 Kodeksu cywilnego, miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Kryterium „zameldowania”, którym posłużyła się Rada Miejska dla określenia kręgu osób uprawnionych do posługiwania się Kartą Seniora, nie jest kryterium właściwym, gdyż jego zastosowanie prowadzi do pozbawienia uprawnień osób, stale w gminie zamieszkujących i posiadających status członka wspólnoty gminnej. Przy ustalaniu bowiem prawa do świadczeń dla mieszkańców gminy rozstrzygające znaczenie będzie miało faktyczne zamieszkiwanie, a nie formalne zameldowanie, co potwierdza doktryna oraz

utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych (vide: Wyrok NSA z dnia 9 października 2001r., sygn. I SA 1582/01, Wyrok NSA z dnia 23 listopada 2005 r. sygn. OSK 1029/05, Wyrok NSA w Poznaniu z dnia 29 czerwca 1995r. sygn. SA/Po 518/95).

Zdaniem organu nadzoru nieuprawnionym jest pozbawianie części mieszkańców gminy, członków wspólnoty samorządowej, uprawnień do korzystania ze zniżek wynikających z posiadania Karty Seniora.

W uwzględnieniu powyższego, organ nadzoru uznał stwierdzenie nieważności § 2 uchwały, w zakresie słów „są zameldowane”, za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
wz. Dariusz Piątek
Wicewojewoda Mazowiecki